

i de senere Aar Odense Kommune omkring 60 000 Kr. Med det nuværende Børneantal, 48, vilde Børnehjemmet, hvis det var privat drevet, kunne opnaa et Statstilskud paa ca. 10 000 Kr. Men da det er kommunalt, kan det altsaa intet faa. Jeg forstaar, som sagt, ikke, at dette kan kaldes rimeligt og retfærdigt. Der er nu paa ny fremsendt et Andragende til den højtærede Minister og til den ærede Rigsdag om at faa et Statstilskud, og jeg vil meget varmt anbefale, at der nu tages Hensyn dertil, selvfølgelig ikke alene af Hensyn til Odense By, men af Hensyn til, at Kommuner, der driver Børnehjem, bør kunne forvente at faa Statstilskud. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale denne Tanke til den højtærede Ministers og det ærede Finansudvalgs Velvillie. Endelig har jeg en Hensigt til den højtærede Trafikminister angaaende Banegaardsforholdene i Odense. Endskønt disse Banegaardsforhold jo næsten er ganske nye, er de aldeles ikke ideelle. Det er særlig Færdselsforholdene i Tunnelen, der virker uheldigt, idet den noget smalle Tunnel skal give Plads til samtidig Færdsel baade til og fra de forskellige Tog. Paa travle Dage er dette yderst uheldigt, idet de to modgaaende Strømninger mødes i denne forholdsvis smalle Tunnel, og den ene af disse Strømninger, nemlig den Del af de rejsende, der skal op paa Perronerne for at komme med Togene, ikke godt kan taale nogen Forsinkelse. Det virker derfor i høj Grad generende, at disse to Strømninger mødes i Tunnelen. Den heldigste Løsning vilde naturligvis være, at der blev indrettet en Tunnel til, saaledes at man, som paa Københavns Banegaard, var fri for at have de to Strømninger mødende hinanden i Tunnelen. Men det er jo muligt — jeg tør ikke sige det, det er en Tanke, jeg henstiller til den højtærede Trafikministers Overvejelse —, at Spørgsmaalet kunde løses paa en noget billigere Maade; jeg tror nemlig, at Udgravningen af en Tunnel til vilde blive meget dyr. Hvis man byggede en Gangbro fra Østre Stationsvej til Jarlsberggade og op til denne Gangbro Trapper, saaledes at man kunde lade Færdselen til Togene gaa gennem Tunnelen og Færdselen fra Togene op ad Trapperne og over denne Gangbro, tror jeg, man vilde komme udenom den Gene, som de to hinanden mødende Strømninger er. Og jeg tror ikke, denne Løsning vilde blive saa dyr. Det er muligt — jeg tør ikke sige det, det har jeg intet Mandat til —, at Odense Kommune, som maaske vilde faa nogen

Fordel af en saadan Forbindelsesvej mellem et Par Bydele, ikke vilde stille sig afvisende overfor Tanken om at yde et Bidrag til dens Etablering. Det kan i hvert Fald forsøges, der kan optages en Forhandling derom. Jeg vil gerne anbefale denne Tanke til den højtærede Ministers Overvejelse og bede ham nærmere prøve, om der er Mulighed for at løse Spørgsmaalet paa denne Maade.

Et Spørgsmaal, som flere Gange har været fremdraget i dette Ting — og som min Partifælle Landstingsmand Martin Olsen flere Gange tidligere har fremdraget dette høje Ting —, er Spørgsmaalet om Etableringen af et Statstrykkeri. I al Almindelighed har denne Tanke, naar den er blevet fremsat, været baseret paa den rigtige Betragtning, at Staten er en meget stor Forbruger af Tryksager, og at det som Følge deraf rent forretningsmæssigt vilde kunne betale sig for den at etablere et Trykkeri og være sin egen Leverandør paa dette Omraade. Jeg synes, at de Begivenheder, der indtraadte i Fjor, i særlig Grad har gjort dette Spørgsmaal aktuelt. Det var jo paa et hængende Haar, at Rigsdagsarbejdet var blevet standset, fordi Rigsdagens Trykkeri paa Grund af Lockouten ikke fungerede. Denne Kamp, der var etableret fra Arbejdsgivernes Side overfor Arbejderne, og som ogsaa standsede vort Trykkeri, bevirkede, at vi i adskillige Tilfælde maatte vente paa Betænkninger og lignende — jeg vil minde om den maskinskrevne Betænkning, vi fik fra Finansudvalget —, og i det hele taget var Forholdene i allerhøjeste Grad generende. Der bør ikke finde en Gentagelse Sted af dette, og derfor bør den Tanke optages til Overvejelse, om ikke Staten burde etablere et Trykkeri, saaledes at vi i Fremtiden kunde blive forskaanet for noget saadant som det, jeg her omtaler.

Jeg har endnu et Spørgsmaal, som jeg tillod mig at fremdrage i Fjor, nemlig Spørgsmaalet om Amtstuefuldmægtigenes Avancementsforhold. Dette Spørgsmaal er, saa vidt mig bekendt, endnu ikke bragt et Hanefjed nærmere til en virkelig og god Løsning. Fremdeles opretholdes den efter min Mening fuldstændig meningsløse Ordning, at Embedsmænd inde fra Finansministeriet, som ikke har praktisk Uddannelse paa det Omraade, hvor de anbringes som de ledende, har Fortrinet ved Besættelsen af Amtsforvalterstillingerne, medens de, der har faaet en virkelig Uddannelse paa de paagældende Kontorer, maaske tilbragt hele deres Tid som voksne der, og